

методи оцінки вибуття запасів не виправдані) підприємства, що мають значну і змінну номенклатуру товарів з приблизно однаковим рівнем торговельної націнки» [2]. Щодо оптової торгівлі можуть застосовуватись всі методи оцінки вибуття товарів залежно особливостей підприємства.

Загалом під час ведення обліку реалізації товарів не виникає труднощів чи важких завдань. Реалізація це один з основних процесів діяльності будь-якого комерційного підприємства, тому це питання добре досліджене. Ефективний облік реалізації товарів допомагає підприємству результативно управляти запасами, підтримувати прибутковість та відстежувати фінансові результати. Достовірна та своєчасна інформація з руху товарів на складі дозволяє швидко поновлювати їх кількість і не припиняти процес реалізації.

Список використаних джерел

1. Портал Державної служби статистики України «Оптовий та роздрібний товарооборот підприємств оптової та роздрібної торгівлі у 2022 році». URL: https://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2023/sr/roz/arh_roz23_u.html (дата звернення: 06.02.2024).
2. Національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку 9 «Запаси»: затв. наказом Міністерства Фінансів України від 20.10.1999 № 246. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99#Text> (дата звернення: 06.02.2024).
3. Роздрібна та оптова торгівля. Терміни та визначення понять. ДСТУ 4303:2004. затв. наказом Державного Комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 05.07.2004 р. № 130.
4. Про затвердження Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні: постанова Правління Національного Банку України від 29.12.2017 № 148. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0148500-17#Text> (дата звернення: 06.02.2024).
5. Порядок ведення обліку товарних запасів для фізичних осіб – підприємців, у тому числі платників єдиного податку: затв. наказом Міністерства Фінансів України від 02.11.2021 № 496. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z1411-21> (дата звернення: 06.02.2024).

Анна Турчин

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВИКОРИСТАННЯ ГРИ В СУЧАСНІЙ ДОШКІЛЬНІЙ ОСВІТІ

Час швидкоплинний, минаючи пришвидшує темп нашого життя, і все це вимагає від нас та наших дітей рівнятися суспільним сучасним запитам. В шаленому ритмі сучасного життя важливо не лише набути знання, навички а й зміцнити та зберегти емоційний інтелект. Для

гармонійного розвитку розроблений базовий компонент дошкільної освіти в Україні, який містить положення, норми та умови за рахунок яких можуть бути досягнуті результати компетенції дитини перед її вступом до школи та здатності адаптуватися до життя в соціумі.

В дошкільному віці надається перевага розвитку саме через гру, бо провідним видом діяльності у дошкільному віці є саме гра, тому що в ньому розвиваються і проявляються знаково-символічні функції, активної уяви, засвоєння самостійного виду діяльності присвоєння соціальної поведінки та засвоєння норм партнерської взаємодії, формування елементів довільної поведінки в процесі поступового засвоєння вмінь підпорядковувати свої бажання логіці сюжету та вимогам правил гри. Усе ці навички дають можливість дитині навчитися самостійно планувати, здійснювати та контролювати власну діяльність. Важливо розуміти, що для дитини гра не завжди розвага, вона живе грою, задовольняючи свою потребу бути схожим на дорослого. Але все ж важливо відмітити думку багатьох психологів та педагогів, діти стали менше грати, та якість гри теж не на високому рівні. Страждають особливо сюжетно-рольові ігри, бо вихователі часто такі ігри перетворюють на традиційні заняття. Однак саме в самостійних дитячих іграх формуються, проявляються важливі вміння та здобутки. Тому дуже важливо викликати та відновлювати у дітей інтерес до гри, застосовуючи інноваційні педагогічні технології, в яких роль педагога набуває нової цінності [4].

Практика демонструє, що все нове та сучасне стає традицією, саме вони закладаються суспільством, а люди лідерсько-ініціативного типу виступають новаторами. В сьогоденні стає все більш зрозумілим, що заморожене часом поняття – освіта, орієнтована на передачу знань, умінь і навичок, не відповідає сучасним потребам. Мабуть багато хто запитає, в чому все ж інноваційність освіти, все дуже просто. По-перше схильність до прогнозування саме на основі постійної переоцінки цінностей, по-друге розробляти та втілювати конструктивні дії у нестійких ситуаціях, основа цьому усьому є інноваційні педагогічні технології. Варто зазначити, що інноваційні педагогічні технології в педагогіці пов'язані саме із загальними процесами в суспільстві, глобальними проблемами які є в освіті, інтеграцією знань і формами суспільного буття.

В Законі України «Про дошкільну освіту», Коментарі до «Базового компонента дошкільної освіти в Україні», Державній національній програмі «Освіта (Україна ХХІ століття)» однією з важливих цілей є саме інноваційний характер освітньої діяльності, використання сучасних виховних та навчальних технологій [2].

В сучасних тенденціях освіти актуальність упровадження інновацій в ігровій діяльності, дуже важко переоцінити. Авторський колектив Базового компонента дошкільної освіти, гарно написав в освітньому напрямку «Гра дитини», про зону найближчого розвитку дитини, про важливість

максимально враховувати потреби дошкільного закладу, вікові, фізичні та інтелектуальні можливості. Коли дитина гармонійно всебічно розвивається, то розвиток ігрової діяльності починає будувати фундамент з трирічного віку, і вибудовується аж до дошкільного віку.

Потрібно пам'ятати, що в сучасному світі статистика народжуваності дітей з індивідуальною специфікою протікання формування особистості, невпинно зростає і разом з цим з'явилася проблема навчання дітей з особливими потребами та набуває все ширшої актуальності. Протягом останніх десяти років науковці, зокрема Н. В. Гавриш, К. В. Карасьова, Н. В. Кудикіна, Т. О. Піроженко, Г. С. Тарасенко, О. В. Чепка усі зусилля, дослідження, вивчення, програмно-методичне забезпечення, розроблення інноваційних підходів впровадження систему розвитку, ігрові тренінги. Завдяки грі та її доступності для дітей з особливими потребами, освітній інклюзивний простір стає доступним для таких дітей, адже право на рівний доступ до якісної освіти та навчання за місцем проживання в умовах загальноосвітнього закладу – це право всіх дітей. Концепція інклюзивної освіти відображає одну з головних демократичних ідей – усі діти є цінними й активними членами суспільства. Варто зазначити, ігрова діяльність дітей з особливими потребами має свої особливості: відсутність ідеї в грі, відбувається маніпуляція іграшками, але саме інтерес до іграшки не прокидається, відсутнє вміння відтворювати життєві ситуації тому зазвичай їхня ігрова діяльність організовується за допомогою дорослих, тож важливо бути компетентним дорослим помічником [1; 6].

В спеціальній педагогіці, завдяки інноваційним технологіям, забезпечують розвиток і саморозвиток особистості дитини з урахуванням його індивідуальні особливості. Після вивчення літературних джерел, досліджень щодо використання інноваційних підходів в ігровій діяльності, можна стверджувати, що найбільш відповідають професійному підходу до навчання і виховання дітей з психофізичними та інтелектуальними порушеннями. Отже гра як зона найближчого розвитку дитини вимагає збагаченого ігрового середовища і педагогічного супроводу дорослих і тому класифікація ігор має враховувати вікові, інтелектуальні, фізичні, ступінь активності та свободи дитини в організації ігрової діяльності. В ігровій діяльності не змушують виконувати ті чи інші вимоги, а дають простір для саморегуляції, створюють умови для того, щоб діти самі прийшли до виконання поставлених завдань. Таким чином, виховання дітей з психофізичними та інтелектуальними порушеннями, з використанням інноваційних підходів з використанням гри – є невід'ємною складовою в загальному виховному процесі в сучасній дошкільній освіті, що базується на основних вимогах Державного стандарту дошкільної освіти. Сучасні інноваційні технології дозволяють кожній дитині залишатися самою собою, не відчувати незручності, образи від порівняння з іншими дітьми та підійматися сходами в розвитку, відповідно до своїх природних можливостей. Надважливим є визначенні слова: «...контрольована та

структурована самими дітьми...». Але важливо не плутати використання ігрових технологій навчання у форматі «заняття у формі гри» нічого спільного з ними не мають, оскільки їхня мета – досягти певних запланованих педагогічних цілей. Такі заняття позбавлені головного – ініціативи, власного вибору та самостійності дитини [2; 3]. В структурі гри можна виділити самостійні елементи – гру і навчання, кожний з яких має складну організацію, що відображає їх специфіку. Третім основним елементом структури є ігрова модель, на основі якої тільки і може здійснюватись реальна ігрова взаємодія дітей між собою та з педагогом у процесі гри, з урахуванням усіх труднощів з якими дитина може зустрітись в інклюзивному просторі.

Підсумовуючи, можна сказати використання інноваційних технологій в ігровій діяльності дитини сприяють розвитку особистості розкриваючи перед дитиною широкі можливості для розвитку здібностей та відхилення в онтогенезі. Таким чином, кожна дитина індивідуально пізнає корисну інформацію і знаходить для себе щось нове, обґрунтовує, продумує і на основі цього формує свої життєво необхідні компетенції, формує себе як особистість в цілому, що у свою чергу, сприяє розвитку інноваційної культури особистості. В ігровому тренінгу, під професійним контролем дорослого, крок за кроком твориться становлення дитини як особистості, у ігровому процесі формуються такі якості психіки, які вкрай необхідні в майбутньому для навчання і соціалізації протягом усього життя. В нашій роботі ми спробуємо перевірити та довести ефективність ігрового тренінгу, для батьків та дітей, в когнітивному розвитку дітей з інтелектуальними порушеннями.

Список використаних джерел

1. Галецька Ю. В. Ігрові технології як форма роботи з дітьми з помірною та тяжкою розумовою відсталістю / Ю. В. Галецька. Вип. № 10(2018).
2. Державний стандарт дошкільної освіти (нова редакція). URL: https://mon.gov.ua/storage/app/media/rizne/2021/12.01/Pro_novu_redaktsiyu%20Bazovoho%20komponenta%20doshkilnoyi%20osvity.pdf
3. Світлана Нерянова, Олена Швачова. Досягнення та перспективи розвитку дошкільної освіти. Робота з оновлення Базового компонента дошкільної освіти. URL: dv.in.ua/2021-1/p3
4. Парціальна програма розвитку дитини від 2 до 6 років через ГРУ «Творці майбутнього» та методичні рекомендації / О. Ю. Рома, Г. В. Малевич, І. Ю. Піскова, Г. В. Шварова, О. М. Шуляк. The Lego Foundation. 2022. С. 109.
5. Столяр М., Береговська Т. Право дитини на гру: чому це важливо для гармонійного розвитку дошкільнят). URL: <https://nus.org.ua/articles/pravodytyny-na-gru-chomu-tse-vazhlyvo-dlya-garmonijnogo-rozvytku-doshkilnyat/>
6. Шибецька В. В., Кравець Н. П. Формування ігрової діяльності у розумово відсталих дошкільників. *Молодий вчений*. 2015. № 2(6). С. 337–340.